

Doc.dr.sc. Karl Chlud (1929.-2012.)

Dana 5. srpnja 2012. godine preminuo je u Beču dr. Karl Chlud, sveučilišni docent, reumatolog, dobro poznat našim starijim kolegama kao organizator i učesnik brojnih zajedničkih stručnih sastanaka u Beču, Zagrebu i tadašnjoj SR Njemačkoj, prijatelj hrvatskih reumatologa i nadalje drag čovjek.

Rođen je 24. travnja 1929. u Beču, gdje je završio studij medicine i specijalizaciju iz interne medicine, nakon čega se usmjerio na problematiku bolesti zglobova i kosti, odnosno na reumatologiju, te radio na II. internoj klinici u Bolnici Franje Josipa, uz profesora Jesserera, sve do svojega umirovljenja.

Zajedno s prof. Jessererom počeo je dr. Chlud organizirati, a kasnije i sam voditi, stručne i znanstvene reumatološke sastanke, na koje su - osim kolega iz zemalja njemačkoga govornog područja - bili pozivani i istaknuti reumatolozi iz tadašnje Čehoslovačke i Jugoslavije, iz Mađarske i Poljske, dakle ponajprije iz zemalja negdašnje Monarhije, ali i iz drugih zemalja, a organizirao je i bilateralne znanstveno-stručne reumatološke simpozije. Mene je zapala čast da budem pozvan na prvi takav simpozij u Badenu kraj Beča 1967. godine, na kojemu se raspravljalo o imunosupresivnom liječenju reumatoidnog artritisa. Tu se začelo srdačno prijateljstvo, pa je dvoje mojih tadašnjih suradnika (prim.dr. Zvezdana Henneberg i prof.dr. Zlatko Domljan) proveli određeno vrijeme na Jessererovoj klinici uz dr. Chluda, a on je više puta sudjelovao na našim reumatološkim sastancima u Zagrebu i Dobrni. U *Reumatizmu* je objavio dva rada: "Indikacije i granice imunosupresivnog liječenja reumatoidnog artritisa" (1972. g.) i "O metabolizmu kolagena u osteoporozi čovjeka" (1973. g.).

Glavno područje njegova stručnog interesa bili su imunosupresivna terapija u reumatologiji i farmakoterapija

uopće. Na temelju habilitacijskoga rada "Prilog djelovanju ciklofosfamida kod eksperimentalnog artritisa u kunića", Sveučilište u Beču mu je u kolovozu 1985. g. dodijelilo *venia legendi* te je izabran za sveučilišnoga docenta. Još u prosincu 1973. g. primio je, kao prvi, Austrijsku državnu nagradu za reumatologiju. Godine 1993. izabran je za predsjednika Austrijskoga reumatološkog društva. Objavio je više od 200 znanstvenih i stručnih radova.

Imao je iznimne organizacijske sposobnosti, pa je ostvario cijeli niz uspješnih sastanaka u okviru Europske reumatološke lige, u kojoj je obnašao razne dužnosti - primjerice, bio je član njezina Predsjedništva, te osam godina urednik njezina *Biltena*. Osobito se ističe svečano obilježavanje 50. obljetnice te lige. Bio je jedan od vodećih austrijskih reumatologa, cijenjen i izvan granica svoje domovine, pa i Europe. Resila ga je vedra, otvorena i srdačna narav, a u tančine je poznao staru austrijsku tradiciju o kojoj je rado govorio i često naglašavao povijesnu povezanost s Hrvatima. A kada bi stručni program kojega simpozija završio i uslijedila bi svečana večera, često je bio zamoljen držati (po starome bečkom običaju) "zahvalni govor suprugama". U tim je duhovitim govorima uvijek isticao za-

sluge supruga i njihova odricanja zbog profesionalnih dužnosti njihovih muževa. U tome je moj prijatelj Karli bio upravo nenadmašan!

S njime je, po mojem osjećaju i sjećanju, otišao posljednji reumatolog - predstavnik izvornoga staro-austrijskog naraštaja. No, smjena generacija je nužna, jer uvijek dolaze "mladi" i "novi" na kojima svijet ostaje. Oni su možda ponešto drukčiji, ali i među njima treba sačuvati uspomenu na dragu osobnost docenta Karla Chluda, reumatologa, liječnika i prijatelja.

Theodor Dürriegl

